

นโยบายเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ ของสมาคมกีฬาเทเบิลเทนนิสแห่งประเทศไทย

หลักการ / INTRODUCTION

คู่มือนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยทางการกีฬาที่มั่นคง ซึ่งเป็นการสนับสนุน ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของนักกีฬา ควบคู่ไปกับการคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิ การส่งเสริมสวัสดิการนักกีฬา ผู้ฝึกสอน และบุคลากรในสังกัด เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีความมั่นคงใน การดำรงชีวิต พร้อมขับเคลื่อนงานการป้องกันและแก้ไขปัญหาการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศในการกีฬา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ให้นักกีฬา ผู้ฝึกสอน และบุคลากรในสังกัดทุกคนไม่ว่าจะอยู่ในสถานะใดได้รับการปฏิบัติ ด้วยความเคารพในศักดิ์ศรีและปราศจากการถูกล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศในการกีฬา ด้วยการสร้าง ความตระหนัก การสร้างความรู้ความเข้าใจ การกำหนดมาตรการป้องกัน และจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อลด ความเสี่ยงที่จะทำให้เกิดการล่วงละเมิดหรือภาวะคุกคามและล่อลวงทางเพศในการกีฬา Sexual Harassment and Abuse (SHA) in Sport

และคู่มือฉบับนี้ได้สรุปนโยบาย การสร้างความรู้ความเข้าใจ การกำหนดมาตรการป้องกัน และจัดการ กับปัญหาที่เกิดขึ้น และจะดำเนินการเมื่อเกิดกรณีการร้องเรียนเรื่องการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศอย่าง ทันทีรวมทั้งการสร้างความรู้ความตระหนัก ในการจัดสภาพแวดล้อมและมาตรการต่างๆ เพื่อลดความเสี่ยง ที่จะทำให้เกิดการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศขึ้น

Safe Sport ซึ่งกำหนดโดย IOC คือ สภาพแวดล้อมที่นักกีฬาสามารถฝึกฝนและเติมเต็มใน สภาพแวดล้อมที่ดีต่อสุขภาพและได้รับการสนับสนุน โดยมีสภาพแวดล้อมที่ให้ความเคารพ เสมอภาค และ ปราศจากการล่วงละเมิดและการละเมิดทุกรูปแบบ

คำนิยาม / DEFINITION

- **ผู้ใหญ่** : ผู้ใดก็ตามที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป
- **ผู้เข้าร่วมที่เป็นผู้ใหญ่** : บุคคลใดก็ตามที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไปที่กำลังพยายามจะเป็น ในปัจจุบัน หรืออยู่ในช่วงเวลาที่มีการประพตมิชอบที่ถูกกล่าวหา:
 - ก. สมาชิกของสมาคมกีฬา
 - ข. พนักงานหรือคณะกรรมการสมาคมกีฬา
 - ค. อยู่ในเขตอำนาจการปกครองหรือวินัยของสมาคมกีฬา
 - ง. ได้รับอนุญาต อนุมัติ หรือแต่งตั้งจากสมาคมกีฬาติดต่อกับนักกีฬารุ่นเยาว์
- **นักกีฬา** : สมาชิกที่เข้าร่วม กำลังฝึกอบรมเพื่อเข้าร่วม หรือเข้าร่วมภายใน 12 เดือนที่ผ่านมาใน กิจกรรม โปรแกรม กิจกรรม หรือการแข่งขันที่สมาคมฯ อนุมัติ
- **ผู้เยาว์หรือเด็ก** : บุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี
- **นักกีฬารุ่นเยาว์** : นักกีฬาสมัครเล่นอายุต่ำกว่า 18 ปี ที่เข้าร่วมหรือเข้าร่วมงาน รายการ กิจกรรม หรือการแข่งขันของสมาคมฯ ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา

ประเภทของการกระทำผิด / TYPES OF MISCONDUCT

1. การคุกคามและการละเมิดทางจิตใจ (Psychological harassment and abuse)

การคุกคามทางจิตใจ (Psychological Harassment) รวมถึงการกระทำและพฤติกรรมที่สร้างสภาพแวดล้อมที่ไม่เป็นมิตรหรือข่มขู่สำหรับนักศึกษา ตัวอย่างอาจรวมถึงการกล่าวโจมตีด้วยวาจา การวิพากษ์วิจารณ์อยู่ตลอดเวลาซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับผลงาน ความอับยศอดสูในที่สาธารณะ การข่มขู่ และการแพร่กระจายข่าวลือ

การล่วงละเมิดทางจิตใจ (Psychological Abuse) หมายถึง พฤติกรรมที่ต่อเนื่องเป็นเวลานานซึ่งทำลายความภาคภูมิใจในตนเองของนักศึกษา นำไปสู่ความรู้สึกกลัวหรือด้อยค่า และอาจบั่นทอนพัฒนาการและสมรรถภาพทางจิตใจอย่างมาก อาจรวมถึงการแยกนักศึกษา การควบคุมชีวิตส่วนตัวมากเกินไป หรือการบังคับให้พวกเขาเข้าร่วมโดยไม่ได้ตั้งใจ การละเมิดรูปแบบนี้เป็นหัวใจสำคัญของรูปแบบอื่นๆ ทั้งหมด

ทั้งนี้รวมไปถึงการกระทำผิดผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ทุกชนิด (Cyber Abuse)

2. การคุกคามทางเพศ (Sexual Harassment)

การล่วงละเมิดทางเพศ หมายถึง พฤติกรรมต่อบุคคลหรือกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศทั้งทางวาจา อวัจนวาจา หรือทางกาย ไม่ว่าจะตั้งใจหรือไม่ตั้งใจ ถูกกฎหมายหรือผิดกฎหมาย ซึ่งมีพื้นฐานมาจากการใช้อำนาจและความไว้วางใจในทางที่ผิด โดยเหยื่อหรือผู้เสียหายเป็นผู้พิจารณาผู้เห็นเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์หรือถูกบังคับ ตัวอย่าง: ภาษาที่ไม่เหมาะสมทางเพศ การมีเพศสัมพันธ์หรือการแบ่งปันเนื้อหาทางเพศที่โจ่งแจ้ง

3. การล่วงละเมิดทางเพศ (Sexual Abuse)

การล่วงละเมิดทางเพศเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางเพศใดๆ ก็ตามที่ไม่ได้รับความยินยอมหรือไม่สามารถให้ความยินยอมได้ ในวงการศึกษามักเกี่ยวข้องกับการจัดการและการกักขังนักศึกษา การล่วงละเมิดทางเพศและการล่วงละเมิดในกีฬามีสาเหตุมาจากการใช้ความสัมพันธ์เชิงอำนาจในทางที่ผิดซึ่งอำนวยความสะดวกโดยวัฒนธรรมองค์กรที่เพิกเฉย ปฏิเสธ ล้มเหลวในการป้องกัน หรือแม้แต่ยอมรับปัญหาดังกล่าวโดยปริยายจึงอาจถือได้ว่าเป็นอาการของภาวะผู้นำที่ล้มเหลว

4. การทารุณกรรมทางร่างกาย (Physical Abuse)

การบาดเจ็บที่ไม่ใช่อุบัติเหตุหรือการบาดเจ็บทางร่างกายที่เกิดจากการต่อย ทุบตี เตะ กัด เฆา หรือทำร้ายนักศึกษา ซึ่งอาจรวมถึงการบังคับหรือออกคำสั่งให้ทำกิจกรรมทางกายที่ไม่เหมาะสม (เช่น ปริมาณการฝึกที่ไม่เหมาะสมตามอายุหรือทางร่างกายที่ไม่เหมาะสม เมื่อได้รับบาดเจ็บหรือเจ็บปวด) บังคับให้บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือการเติมสารต้องห้ามอย่างเป็นระบบ

5. ละเลย (Neglect)

WHO ให้คำจำกัดความว่า "การละเลย" ว่าเป็น "ความล้มเหลวของพ่อแม่หรือ ผู้ดูแล โค้ช หรือบุคคลอื่นที่มีหน้าที่ดูแลนักศึกษาในการตอบสนองความต้องการทางร่างกายและอารมณ์ เมื่อมีหนทาง ความรู้ และการเข้าถึงบริการที่จำเป็น หรือความล้มเหลวใน ปกป้องเธอหรือเขาให้พ้นจากอันตราย" ตัวอย่างได้แก่: การกักขังดูแลที่ไม่เพียงพอ การขาดการดูแลทางการแพทย์ การฝึกรอบที่ไม่เพียงพอ การฝึกมากเกินไป การละเลยทางอารมณ์ ผลกระทบทางกายภาพของการละเลยอาจมีมากกว่าต่อนักกีฬารุ่นเยาว์ที่กำลังพัฒนาซึ่งมีช่องโหว่ทางร่างกาย ความรู้ความเข้าใจ และจิตใจที่ไม่เหมือนใคร

นโยบายการคุ้มครองนักกีฬา / ATHLETE PROTECTION POLICY

1. Two-Deep Leadership

นโยบายการเป็นผู้นำแบบ Two-Deep Leadership กำหนดว่าเมื่อใดก็ตามที่ผู้เข้าร่วมที่เป็นผู้ใหญ่มีปฏิสัมพันธ์กับนักกีฬาผู้เยาว์นอกสายตาสาธารณะ ผู้เข้าร่วมที่เป็นผู้ใหญ่อีกคนจะต้องอยู่ในระยะที่สามารถรบกวนได้ นโยบายนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อป้องกันการโต้ตอบแบบตัวต่อตัว ปกป้องทั้งนักกีฬาผู้เยาว์และผู้เข้าร่วมที่เป็นผู้ใหญ่จากอันตรายที่อาจเกิดขึ้นหรือการกล่าวหาที่เป็นเท็จ โดยใช้กับการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์กับผู้เยาว์และการรักษาพยาบาล เพื่อให้แน่ใจว่าจะมีผู้ใหญ่สองคนอยู่เสมอ

2. One-On-One Interactions

การติดต่อภายในโปรแกรมแบบตัวต่อตัวระหว่างผู้เข้าร่วมที่เป็นผู้ใหญ่และนักกีฬาผู้เยาว์จะต้องสามารถสังเกตและขัดจังหวะได้ ยกเว้นในสถานการณ์ฉุกเฉิน

ต่อไปนี้เป็นวิธีการโต้ตอบแบบตัวต่อตัวที่เหมาะสม:

- **การประชุม** : การประชุมภายในโปรแกรมกับนักกีฬารุ่นเยาว์จะต้องเกิดขึ้นเมื่อมีผู้อื่นอยู่ด้วย (Two-Deep Leadership) ยกเว้นในกรณีฉุกเฉิน

- **การฝึกซ้อมรายบุคคล** : ตารางการฝึกซ้อมของนักกีฬารุ่นเยาว์จะต้องเกิดขึ้นในสถานที่ที่สามารถมองเห็นเขาหรือเธอได้ง่าย และอยู่ในระยะห่างที่ผู้ใหญ่อีกคนอาจขัดขวางได้ ผู้เข้าร่วมผู้ใหญ่ที่จัดตารางการฝึกอบรมรายบุคคลจะต้องได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรล่วงหน้าจากพ่อแม่/ผู้ปกครองของนักกีฬาผู้เยาว์อย่างน้อยปีละครั้ง ซึ่งสามารถเพิกถอนได้ตลอดเวลา

3. การสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์

การสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ทั้งหมดระหว่างผู้บริหาร, ผู้ฝึกสอน, บุคลากร และนักกีฬา ควรมีลักษณะเป็นมืออาชีพและเพื่อจุดประสงค์ในการสื่อสารข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมกีฬาอย่างชัดเจน

4. ห้องล็อกเกอร์และพื้นที่เปลี่ยนเสื้อผ้า

พ่อแม่/ผู้ปกครองตามกฎหมายจะได้รับอนุญาตเฉพาะในห้องล็อกเกอร์เพื่อช่วยเหลือเด็กอายุต่ำกว่า 11 ปี หากจำเป็น ผู้ใหญ่สามารถเข้าห้องล็อกเกอร์ได้เฉพาะในกรณีที่มิช้อยกเว้นตามนโยบายหรือในกรณีฉุกเฉิน หากเข้าไปในห้องล็อกเกอร์ที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลง จะต้องสังเกตการติดต่อกับนักกีฬารุ่นเยาว์และมี Two-Deep Leadership ด้วย

5. นโยบายการเดินทาง

- **การขนส่ง** : ผู้เข้าร่วมที่เป็นผู้ใหญ่ไม่สามารถขนส่งผู้เยาว์ได้ - นักกีฬาต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดความเป็นผู้นำแบบตัวต่อตัวและแบบ Two-Deep Leadership ตลอดเวลาในระหว่างการเดินทางในโปรแกรม โดยการขนส่งผู้เยาว์อย่างน้อยสองคนหรือผู้เข้าร่วมที่เป็นผู้ใหญ่คนที่สอง

- **ที่พัก** : ผู้เข้าร่วมที่เป็นผู้ใหญ่ไม่สามารถเช่าห้องพักในโรงแรมหรือการจัดห้องนอนร่วมกับนักกีฬาผู้เยาว์ได้ หากองค์กรหรือทีมงานดำเนินการตรวจสอบห้องพักระหว่างการเข้าพักภายในโปรแกรม จะต้องมีการผู้ใหญ่อย่างน้อยสองคนเข้าร่วมในการตรวจสอบห้องพัก

- **การเดินทางแบบทีมข้ามคืน** : นักกีฬารุ่นเยาว์ที่มีอายุ 13 ปีขึ้นไปอาจพักร่วมกับนักกีฬารุ่นเยาว์ 2-4 คนต่อห้อง ขึ้นอยู่กับที่พัก นักกีฬารุ่นเยาว์จะต้องพักร่วมกับนักกีฬารุ่นเยาว์คนอื่น ๆ ที่เป็นเพศและอายุใกล้เคียงกัน ขอแนะนำว่าการประชุมระหว่างนักกีฬาผู้เยาว์และผู้เข้าร่วมที่เป็นผู้ใหญ่ไม่ควรเกิดขึ้นในห้องพักของโรงแรม (แต่อาจเกิดขึ้นในล็อบบี้ของโรงแรมหรือห้องประชุมอื่น ๆ)

- ความรับผิดชอบของหัวหน้าทีม

1. ทำความคุ้นเคยกับกำหนดการเดินทางและตารางการเดินทางทั้งหมดก่อนการเดินทางเป็นทีม
2. ติดตามการปฏิบัติตามนโยบายของนักกีฬารุ่นเยาว์และผู้เข้าร่วมอื่นๆ ในคู่มือนี้
3. ส่งเสริมให้นักกีฬาผู้เยาว์มีส่วนร่วมในการสื่อสารตามกำหนดเวลาเป็นประจำ อย่างน้อยทุกวันกับพ่อแม่หรือผู้ปกครองตามกฎหมาย
4. ติดตามนักกีฬาให้ปฏิบัติตามข้อจำกัดเคอร์ฟิวที่กำหนดตามอายุและตารางการแข่งขันตามที่ระบุไว้ในกำหนดการเดินทาง
5. ตรวจสอบให้แน่ใจว่านักกีฬาปฏิบัติตามกำหนดห้องพักในโรงแรมตามข้อกำหนดเพศและอายุ
6. ไม่ใช้ยาหรือแอลกอฮอล์ต่อหน้านักกีฬารุ่นเยาว์ หรือเมื่อใดก็ตามที่มีอาการเมเมาหรืออยู่ภายใต้ฤทธิ์ของแอลกอฮอล์หรือยาเสพติด
7. เตรียมพร้อมตอบสนองต่อความต้องการฉุกเฉินของนักกีฬาตลอดทุกชั่วโมงของวัน
8. ตรวจสอบให้แน่ใจว่านักกีฬาผู้เยาว์ไม่ได้อยู่คนเดียวในห้องพักของโรงแรมกับผู้ใหญ่ที่ไม่ใช่สมาชิกในครอบครัวโดยตรง
9. รายงานข้อกังวลเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศและทางร่างกาย การประพฤติมิชอบหรือการละเมิดนโยบายทันที

6. การประเมินทางการแพทย์และการรักษา

ผู้เชี่ยวชาญด้านการแพทย์และสุขภาพจิตที่ได้รับใบอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามข้อบังคับของคู่มือ การประเมินหรือการรักษาจะต้องเป็นไปตามแนวทาง Two-Deep Leadership โดยมีผู้ใหญ่อีกคนอยู่ด้วยหรืออยู่ในพื้นที่ที่สามารถสังเกตได้ ทั้งนี้ เหตุฉุกเฉินทางการแพทย์ได้รับการยกเว้นจากภาวะ Two-Deep Leadership

แนวทางปฏิบัติ

1. ผู้ถูกกระทำแจ้งกับผู้กระทำให้หยุดการกระทำนั้น ๆ ทันทีในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยทันที
2. หากผู้กระทำไม่สนใจและยังดำเนินการต่อ ให้ผู้ถูกกระทำรายงานกับ เจ้าหน้าที่พิทักษ์สิทธิ และป้องกันการคุกคามทางเพศ (Safeguarding officer) ตามความเหมาะสม
3. กระบวนการในการแก้ไขและจัดการปัญหาต้องเริ่มดำเนินการอย่างจริงจังภายในระยะเวลา 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่องร้องเรียน และต้องเป็นความลับ เว้นแต่คู่กรณีทั้งสองฝ่ายยินดีให้เปิดเผย รวมทั้งให้ความเป็นธรรมต่อทั้งสองฝ่ายเท่าเทียมกัน ไม่เอื้อประโยชน์ให้ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง และข้อมูลของคู่กรณีทั้งสองฝ่ายต้องเป็นความลับ ทั้งนี้ ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จ ภายใน 30 วัน หากไม่แล้วเสร็จให้ขอความเห็นชอบผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงานในการขยายเวลาออกไปอีก 30 วัน
4. กรณีที่มีการร้องเรียนหรือรายงานเรื่องนี้ ให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้
 - 4.1 ให้ผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงานดำเนินการแต่งตั้งคณะทำงานสอบข้อเท็จจริงจำนวนไม่เกิน 5 คน ประกอบด้วย
 - ประธานคณะทำงานที่มีตำแหน่งสูงกว่าคู่กรณี
 - บุคคลจากหน่วยงานต้นสังกัดของคู่กรณี โดยมีตำแหน่งไม่ต่ำกว่าคู่กรณี
 โดยต้องมีบุคคลที่มีเพศเดียวกับผู้เสียหายไม่น้อยกว่าหนึ่งคน และให้มีบุคคลที่ผู้เสียหายไว้วางใจเข้าร่วมรับฟังในการสอบข้อเท็จจริงได้ เฉพาะกรณีมีการสอบปากคำผู้เสียหาย
 - 4.2 กรณีที่ผู้กระทำเป็นผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงาน ให้ผู้มีอำนาจเทียบเท่าจากหน่วยงานอื่น หรืออำนาจเหนือกว่าเป็นประธานการสอบข้อเท็จจริง และให้มีผู้ทรงคุณวุฒิ หรือผู้แทนหน่วยงานอื่นที่มีประสบการณ์การทำงานที่เกี่ยวข้องร่วมเป็นคณะทำงานด้วย

5. กรณีการกระทำของผู้กระทำเป็นความผิดทางวินัยที่ต้องดำเนินการตามระเบียบข้อบังคับสำหรับนักกีฬาและบุคลากรของสมาคมกีฬาฟิสิกเกอร์และสปีดสเก็ตติ้งแห่งประเทศไทย และ/หรือระเบียบว่าด้วยการสอบสวนทางวินัยใด ๆ ที่จะมีการแก้ไขเพิ่มเติมในอนาคต ให้คณะกรรมการบริหารสมาคมที่เกี่ยวข้องปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าว

6. ดำเนินการทางวินัยต่อผู้กระทำผิดหรือรายงานเท็จตามผลการสอบสวนและการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวน

7. หากการกระทำผิดเป็นคดีอาญาและต้องดำเนินการตามกฎหมายต้องให้คณะกรรมการบริหารสมาคมจัดหาฝ่ายกฎหมายเข้ามีส่วนในการดำเนินการสอบสวน

8. ผู้ถูกระทำที่รายงานเหตุการณ์การล่วงละเมิด/คุกคาม จะได้รับความคุ้มครองตามความเหมาะสมไม่ให้เกิดผลกระทบในทางลบจากการรายงานดังกล่าว

สิ่งที่ควรกระทำเมื่อถูกล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ

1. แสดงออกทันทีว่าไม่พอใจในการกระทำของผู้กระทำ และถอยห่างจากการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศนั้น หรือส่งเสียงร้องเพื่อให้ผู้กระทำหยุดการกระทำ และเรียกผู้อื่นช่วย

2. บันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นด้วยการบันทึกเสียง บันทึกภาพหรือถ่ายภาพ หรือถ่าย video clip (หากทำได้)

3. บันทึกเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องเป็นลายลักษณ์อักษรทันทีที่เหตุการณ์เกิดขึ้น โดยจดบันทึกวัน เวลา และสถานที่เกิดเหตุ คำบรรยายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นสั้น ๆ ชื่อของพยานและ/หรือบุคคลที่สาม ซึ่งถูกกล่าวถึงหรืออยู่ในเหตุการณ์

4. หากหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับเพื่อนร่วมงานหรือเพื่อน และแจ้งปัญหาที่เกิดขึ้นกับเจ้าหน้าที่พิทักษ์สิทธิ และป้องกันการคุกคามทางเพศ (Safeguarding officer) หรือหน่วยงานที่รับผิดชอบทันทีด้วยตนเอง โดยอาจให้เพื่อนร่วมงานเป็นที่ปรึกษาหรือร่วมไปเป็นเพื่อนก็ได้

5. ดำเนินการร้องทุกข์ที่กลไกการร้องทุกข์ของหน่วยงาน โดยสามารถร้องทุกข์ด้วยตนเองทางโทรศัพท์ หรือเป็นลายลักษณ์อักษร เช่น จดหมาย จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ โทรสาร เป็นต้น กรณีผู้ถูกระทำอาย/กังวล อาจให้เพื่อนมาแจ้งแทน แต่ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ถูกระทำ

6. ร้องขอความช่วยเหลือต่อเจ้าหน้าที่พิทักษ์สิทธิ และป้องกันการคุกคามทางเพศ (Safeguarding officer) หลังจากเกิดเหตุการณ์ขึ้น และให้คณะกรรมการบริหารสมาคม และเจ้าหน้าที่พิทักษ์สิทธิ และป้องกันการคุกคามทางเพศ (Safeguarding officer) ดำเนินการค้นหาข้อเท็จจริง หากไม่ดำเนินการใด ๆ ถือว่าคณะกรรมการบริหารสมาคม และเจ้าหน้าที่พิทักษ์สิทธิ และป้องกันการคุกคามทางเพศ (Safeguarding officer) ละเลยต่อการปฏิบัติหน้าที่

7. ร้องขอหน่วยงานที่รับผิดชอบให้มีบุคลากรเป็นผู้ประสานงาน เพื่อช่วยเหลือจัดให้มีการประชุมหารือระหว่างฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อหาทางยุติอย่างไม่เป็นทางการ หรือผู้ไกล่เกลี่ยช่วยเหลือในการยุติเรื่องดังกล่าว ซึ่งมีกำหนดเวลา 15 วัน

สิ่งที่คณะกรรมการบริหารสมาคม และเจ้าหน้าที่พิทักษ์สิทธิ และป้องกันการคุกคามทางเพศ (Safeguarding officer) ต้องดำเนินการ

1. ตรวจสอบหาข้อเท็จจริงอย่างละเอียดรอบคอบ และแจ้งมาตรการในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวให้ผู้ร้องทุกข์ทราบภายใน 30 วัน หากดำเนินการไม่เสร็จในกำหนดดังกล่าว ให้ขยายเวลาออกไปได้อีก 30 วัน

2. ให้คำแนะนำหรือการสนับสนุนผู้ร้องทุกข์หรือผู้ถูกกล่าวหาอย่างเท่าเทียมกัน และจะไม่ถือว่าผู้ถูกกล่าวหา มีความผิด จนกว่าข้อกล่าวหาจะได้รับการพิสูจน์ว่ากระทำผิดจริง

3. เป็นตัวกลางในการเจรจาแก้ไขปัญหาอย่างไม่เป็นทางการและเป็นการลับ โดยจัดการแก้ไขปัญหาตามความเหมาะสม เช่น เจรจากับผู้กระทำเพื่อให้มั่นใจว่าจะไม่มีพฤติกรรมกล่่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศเกิดขึ้นอีก จัดการเจรจาประนอมข้อพิพาทระหว่างคู่ความซึ่งได้รับความยินยอมจากทั้งสองฝ่าย การนำเสนอเรื่องไปยังคณะกรรมการบริหารสมาคมในระดับสูงขึ้นไป การแยกคู่ความไม่ให้พบปะกันโดยความยินยอมของผู้ถูกระทำ ฯลฯ

4. เมื่อสามารถตกลงกันได้แล้ว ขอให้ทั้งสองฝ่ายลงนามในบันทึกข้อตกลงร่วมกันเป็นลายลักษณ์อักษร และให้เก็บไว้ในแฟ้มประวัติของทั้งสองฝ่าย

มาตรการคุ้มครองผู้ร้องทุกข์และผู้เป็นพยาน

1. เมื่อมีการร้องทุกข์แล้ว ผู้ร้องทุกข์และผู้เป็นพยานจะไม่ถูกดำเนินการใด ๆ ที่กระทบต่อหน้าที่การทำงานหรือการดำรงชีวิต หากจำเป็นต้องมีการดำเนินการใด ๆ เช่น การแยกสถานที่ฝึกซ้อม และที่อยู่อาศัยเพื่อป้องกันมิให้ผู้ร้องทุกข์และผู้เป็นพยานและผู้ถูกกล่าวหาพบปะกัน เป็นต้น ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ร้องทุกข์และผู้เป็นพยาน

2. ข้อร้องขอของผู้เสียหาย ผู้ร้องทุกข์ หรือผู้เป็นพยาน เช่น การขอย้ายสถานที่ฝึกซ้อม และที่อยู่อาศัยหรือวิธีการในการป้องกันหรือแก้ไขปัญหาดังกล่าว ควรได้รับการพิจารณาจากบุคคลหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบตามความเหมาะสม

3. ให้การคุ้มครองผู้ร้องเรียนมิให้ถูกกลั่นแกล้ง

มาตรการคุ้มครองผู้ถูกกล่าวหา

1. ในระหว่างการร้องทุกข์ ยังไม่ถึงว่าผู้ถูกกล่าวหามีความผิด ให้ความเป็นธรรม และให้ได้รับการปฏิบัติเช่นเดียวกับบุคลากรอื่น

2. ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาในการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาอย่างเต็มที่ รวมทั้งสิทธิในการแสดงเอกสาร/พยานหลักฐานแก้ข้อกล่าวหา

หน่วยงานรับเรื่องร้องทุกข์ภายในหน่วยงาน

1. เจ้าหน้าที่พิทักษ์สิทธิ และป้องกันการคุกคามทางเพศ (Safeguarding officer)

2. คณะกรรมการบริหารสมาคม

3. คณะกรรมการหรือคณะทำงานด้านการป้องกันการล่่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศของหน่วยงานที่มีบุคคลภายนอกจากหน่วยงานกลางด้านการบริหารงานบุคลากรร่วมด้วย

ช่องทาง/วิธีการร้องทุกข์ในหน่วยงาน

1. ผู้ร้องทุกข์สามารถร้องทุกข์ด้วยตนเอง ทางโทรศัพท์ หรือเป็นลายลักษณ์อักษรต่อเจ้าหน้าที่พิทักษ์สิทธิ และป้องกันการคุกคามทางเพศ (Safeguarding officer) และคณะกรรมการบริหารสมาคม

2. ผู้ร้องทุกข์ควรร้องทุกข์ต่อบุคคลหรือหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งจนกว่าจะเสร็จกระบวนการ หากไม่มีการดำเนินการใด ๆ จึงร้องทุกข์ต่อบุคคลหรือหน่วยงานอื่น

หน่วยรับเรื่องร้องทุกข์ภายนอก

1. สายด่วน 191

2. สายด่วน 1300

3. ESS Help Me

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา 397 ผู้ใดกระทำความผิดด้วยประการใด ๆ ต่อผู้อื่น อันเป็นการรังแก ข่มเหงคุกคาม หรือกระทำให้ได้รับความอับอายหรือเดือดร้อนรำคาญ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำในที่สาธารณะสถานหรือต่อหน้าธารกำนัลหรือเป็นการกระทำอันมีลักษณะส่อไปในทางที่จะล่วงเกินทางเพศ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคสองเป็นการกระทำโดยอาศัยเหตุที่ผู้กระทำความผิดมีอำนาจเหนือผู้ถูกระทำอันเนื่องมาจากความสัมพันธ์ในฐานะที่เป็นผู้บังคับบัญชา นายจ้าง หรือผู้มีอำนาจเหนือประการอื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา 276 ผู้ใดข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่นโดยขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยผู้อื่นนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้ผู้อื่นนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่แปดหมื่นบาทถึงสี่แสนบาท

มาตรา 277 ผู้ใดกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีซึ่งมิใช่ภริยาหรือสามีของตน โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปี ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนสี่หมื่นบาทถึงสี่แสนบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต

ความผิดตามที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นการกระทำโดยบุคคลอายุไม่เกินสิบแปดปีกระทำต่อเด็กซึ่งมีอายุกว่าสิบสามปีแต่ยังไม่เกินสิบห้าปี โดยเด็กนั้นยินยอม ศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัวจะพิจารณาให้มีการคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็กผู้ถูกระทำหรือผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็กแทนการลงโทษก็ได้ ในการพิจารณาของศาล ให้คำนึงถึงอายุ ประวัติ ความประพฤติ สติปัญญา การศึกษาอบรม สุขภาพ ภาวะแห่งจิต นิสัย อาชีพ สิ่งแวดล้อมของผู้กระทำความผิดและเด็กผู้ถูกระทำ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำความผิดกับเด็กผู้ถูกระทำ หรือเหตุอื่นอันควรเพื่อประโยชน์ของเด็กผู้ถูกระทำด้วย

ในกรณีที่ได้มีการดำเนินการคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็กผู้ถูกระทำหรือผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็กแล้ว ผู้กระทำความผิดไม่ต้องรับโทษ แต่ถ้าการคุ้มครองสวัสดิภาพดังกล่าวไม่สำเร็จ ศาลจะลงโทษผู้กระทำความผิดน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้ ในการพิจารณาของศาล ให้คำนึงถึงเหตุตามวรรคห้าด้วย

มาตรา 278 ผู้ใดกระทำอนาจารแก่บุคคลอายุกว่าสิบห้าปีโดยขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยบุคคลนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้บุคคลนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 279 ผู้ใดกระทำอนาจารแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำแก่เด็กอายุไม่เกินสิบสามปี ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ผู้กระทำได้กระทำโดยขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยเด็กนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้เด็กนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบห้าปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสาม เป็นการกระทำโดยใช้วัตถุหรืออวัยวะอื่นซึ่งมิใช่อวัยวะเพศล้วงล้าอวัยวะเพศหรือทวารหนักของเด็กนั้น ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคสี่ เป็นการกระทำแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปี ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนสี่หมื่นบาทถึงสี่แสนบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต

มาตรา 280/1 ถ้าผู้กระทำความผิดตามมาตรา 276 มาตรา 277 มาตรา 278 หรือมาตรา 279 ได้บันทึกภาพหรือเสียงการกระทำชำเราหรือการกระทำอนาจารนั้นไว้ เพื่อแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้น ๆ หนึ่งในสาม

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เผยแพร่หรือส่งต่อซึ่งภาพหรือเสียงการกระทำชำเราหรือการกระทำอนาจารที่บันทึกไว้ ต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้น ๆ กึ่งหนึ่ง